

BEMUTATJUK

a Tanácsadó Testületet

A Magyar Népfőiskolai Társaság elnöksége felkérte és megválasztotta a szervezet Tanácsadó Testületét – erről az alapszabály az alábbi módon rendelkezik:

„Az MNT-nek a társadalomban elismert, kiemelkedő személyiségekből álló grémiuma, a népfőiskolák iránt elkötelezett, szimpatizáló, jeles személyiségek testülete.

Tagjait az elnökség kéri fel, évente legalább egyszer ülésezik, javaslatot tesz az MNT társadalmi, stratégiai programjához, éves munkatervéhez.”

Testületünk tagjai ugyan közismert személyiségek, s hogy elfogadták a felkérést, az megtisztelő mindnyájunk számára.

Az alábbi személyeket köszönhetjük a Tanácsadó Testületben:

Beer Miklós

– a Váci Egyházmegye nyugdíjas megyéspüspöke

Budapesten született 1943. június 1-jén, villamosmérnök édesapját kétéves korában veszítette el. Zebegényben töltötte a gyermekkorát, Vácott járt gimnáziumba, majd Budapesten a Központi Papnevelő Intézetben folytatta tanulmányait.

Esztergomban szentelték pappá 1966-ban, Budapesten a Hittudományi Akadémián avatták teológiai doktorrá 1967-ben. II. János Pál pápa a Váci egyházmegye megyés püspökévé nevezte ki 2003-ban, ahon-

nan 2019. július 19-én vonult nyugállományba. Nagymaroson a Szent Ferenc Szegényei Alapítvány vezetője 2019-től.

„Meggyőződésem, hogy a magyar társadalom legégetőbb kérdése: meg tudjuk-e fogni végre a leszakadó rétegeket, képesek leszünk-e integrálni a nehéz sorsú embereket? Tudunk-e nekik perspektívát, jövőképet, reményt adni?”

(https://index.hu/belfold/2020/10/06/beer_miklos_erzekenyiteni_kell_a_joleti_tarsadalmat/)

Farkas Éva

Végzettségemet, de legfőképp szakmai identitásomat tekintve andragógus vagyok. 1995-ben köteleztem el magam a felnőttképzés mellett. Azóta a szak- és felnőttképzés különböző területein dolgozom, mint oktató, szakértő, tanterv- és tananyagfejlesztő, mentor, tanácsadó, kutató. Rendszeresen publikálok és tartok előadásokat felnőttképzési témákban. Egyetemi oktatói tevékenységem révén jelentős szerepet vállalom a szakmai utánpótlás nevelésben is. Büszke vagyok rá, hogy tanítványaim többsége ma már kiváló kollégám a felnőttképzési szektorban.

A felnőttképzés számomra azért fontos, mert az egyik legfontosabb intézménye annak a társadalmi rendszernek, amelynek funkciója az egyéni boldoguláshoz, a társadalmi-gazdasági haladáshoz szükséges tudás és a kompetenciák folyamatos megújítása, fejlesztése. Hiszem, hogy a tanulás vezet el egy szabadabb, demokratikusabb,

egészségesebb, gazdagabb, mindent összevetve boldogabb magyar társadalom felépítéséhez. Nekünk, felnőttképzési szakembereknek felelősségünk van abban, hogy gondolkodni tanítsunk! Hogy „ablakot nyissunk a világra”! Hogy megláttassuk az emberekkel, hogy többre és jobbra képesek! Hogy megértessük a társadalommal, hogy a tudás esélyt teremt és mérsékli a nyomort, a szegénységet, a kiszolgáltatottságot, a zsarnokságot. Tisztában vagyok vele, hogy a felnőttoktatás és -képzés önmagában nem tudja megváltoztatni a társadalmat. De a jó irányú változások elindításának legfőbb eszköze!

Gáncs Péter,

a Magyarországi Evangélikus Egyház nyugalmazott püspöke

Teológiai-lelkészi diplomája megszerzése után több helyen volt segédlelkész, majd 1981, -97-ig Nagytarcsán és Pécelen parókus lelkész. 1981-84 között ifjúsági tanácsadóként részt vett a Lutheránus (Evangélikus) Világszövetség munkájában. 1992 óta rádióműsorokat szerkeszt, egyebek mellett a Kossuth Rádióban. 1997-2003 között az Evangélikus Rádiómissziói Központ igazgatója és országos missziói lelkész volt. 2003 tavaszán püspökké választották, beiktatására szeptember 6-án, Békéscsabán került sor.

„A virágvasárnap Jeruzsálembé érkező Jézus első útja az atyai háza, a templomba vezetett, ahol hamar kitört a botrány. A különben szelídségéről, erőszakmentességéről közismert Mester ugyanis az ott látottak hatására éktelen haragra gerjedt. Kötélből korbácsot fonva kiűzte az áldozati kultuszt szolgáló állatkereskedőket, valamint a templomi adó befizetéséhez szükséges pénzváltókat. Szent haragját prófétai igékkel támasztotta alá, melyek szerint a templom az imádság háza, és azt haszonleső kufárok rablóbarlangjává züllesztették az akkori vallási vezetők.”

A jegyzet elhangzott 2021. március 29-én a Kossuth rádióban „Templomtisztítás – 2021 címmel)

Koncz Gábor

A TIT Stúdió Egyesület igazgatója, egyetemi magántanár, főiskolai tanár, közgazdász, kultúra-kutató, a Magyar Comenius Társaság alelnöke

„Értelmiségi az, aki a tudatosan vállalt foglalkozásán, napi munkáján túlmenően, a társadalmi lét összefüggéseiben hajlandó és képes gondolkodni. Értelmiségi az, aki felelősséget érez és vállal a szűkebb környezetén túlmenően is azért, hogy az összefüggések keresésére, meglátására másokat is segítsen; aki felelősséget érez a nagyobb közösség megmaradásáért és boldogságáért. Értelmiségi az, akinek a jövőbe vetett értelmes hite cselekvő erkölcsben nyilvánul meg. Tehát az összefüggések keresése és látása, a felelősség érzete a napi munkán túli, etikus cselekvésre ösztönzi. Az értelmiségi sorsot vállalóknak általános feladatunk: az átrendeződő világban az összefüggések kutatása, helyének és viszonyulásai alternatíváinak világos felmutatása. Különös feladatunk a gazdasági, politikai rendszerváltásban, Kelet és Nyugat határán, a nagy kultúrák és érdekek ütközőzónájában, a megmaradás. (Dr. Koncz Gábor „Eléggé haragudni...” – Értelmiségi felelősség és feladatok... (2017) IV. folyam VIII. évfolyam 2017/III. szám 21 stratégiájának és taktikájának kidolgozása)

Németh Balázs

– Személyes bemutatkozás

Németh Balázs egyetemi oktató vagyok, s immáron huszonöt esztendeje dolgozom a Pécsi Tudományegyetem felnőttoktatással foglalkozó tanszékén (jelenlegi neve: PTE BTK Humán Fejlesztési Intézet – Felnőttképzési és Képességfejlesztési Tanszék)

Elsősorban felnőttoktatás-történeti, felnőttképzés-szakpolitikai tárgyakat tanítok magyar és angol nyelven.

Immáron huszonhárom esztendeje dolgozom együtt a Magyar Népfőiskolai Társasággal, melynek egykori elnökével, Dr. Szigeti Tóth Jánossal szoros szakmai és baráti kapcsolatom volt. Számtalan projekt és szakmai elemző munkában dolgozhattam együtt Jánossal és a Német Népfőiskolai Szövetség Nemzetközi Fejlesztési Központ (DVV International) egykori igazgatójával, budapesti projektirodájának vezetőjével, Prof. Dr. Heribert Hinzennel. Ezen munkák során nagyon sokat tanultam a népfőiskola múltjáról, aktuális kihívásairól, s megismerkedhettem a magyar népfőiskolák szervezésében közreműködő jeles személyiségekkel.

Számomra a Magyar Népfőiskolai Társaság szelleme, a felnőttnevelés és a felnőttek tanulásának támogatását célzó felnőttoktatási kompetenciák fejlesztésében játszott igen fontos szerepe máig meghatározó, nemkülönben az iskolán kívüli felnőttoktatás és képzés, másként a non-formális és informális tanulás előmozdítása, az európai szakpolitikai dokumentumok magyar nyelven történő közreadása meghatározza gondolkodásom.

Ugyanakkor a Társaság által az európai szakmai környezetre is hatást gyakorló civil magatartása és elkötelezettsége egyaránt fontos a számomra, ezen inspiráció alapján csatlakoztam a pécsi Nevelők Háza Egyesület és az általa működtetett Civil Közösségek Háza tevékenységét felügyelő elnökséghez. A Civil Közösségek Háza uniós támogatású felnőtt-tanulási és közösség-fejlesztő projekteiben is dolgozom immáron öt esztendeje és koordinálom a pécsi UNESCO Tanuló Fesztivál szakmai programját.

Két meghatározó élményem az MNT által 2001. tavaszán megvalósított nemzeti szintű vita az Élethosszig Tartó Tanulás uniós Memorandumáról, valamint az ezredforduló után az MNT által a tanulás folyamatait vizsgáló kutatás és elemzés (A tanulás sokfélesége – Kutatás a felnőttkori tanulás indítékairól é akadályairól SZFK/14/2008), mert számos projekt-eredmény mellett e két program nagyon is befolyásolta a felnőttek tanulásáról és tanításáról alkotott felfogásom.

Határozottan állítom, hogy a hazai felnőtt-tanulási gondolkodás és gyakorlat, a közösség-fejlesztés és szervezés minőségi pontja ma is a Magyar Népfőiskolai Társaság, s arra ösztönzőm a Társaság tagjait, tag- és partner szervezeteit, hogy büszkén és eltökélten folytassák a befogadó és az együttműködésre építő közösségépítést a felfedezés és élmény-alapú szemlélet képviselésével, támaszkodva a hagyomány és korszerűség értékeire, elveire.

Tanácsadó testületi tagként ehhez és az MNT nemzetközi kapcsolatainak, elsősorban az Európai Felnőttoktatási Társasággal (EAEA) kialakított tagság okán jelentkező feladatok megvalósítását szeretném támogatni nemzetközi felnőttképzési tapasztalataimmal, kapcsolataimmal.

Soltész Anikó

a Seed Kisvállalkozás-fejlesztési Alapítvány VOLT ügyvezetője

(<https://seed.hu/#rolunk>)

„Küldetésünk a fenntartható gazdaság és az esélyegyenlőség előmozdítása az etikus, tudatos és hatékony vállalkozói magatartás népszerűsítésén és fejlesztésén keresztül.”

„A SEED Kisvállalkozás-fejlesztési Alapítványt 1990 elején hozták létre vállalkozói érdekképviselőket, felsőoktatási intézményeket, pénzügyi intézeteket és minisztériumokat. Az alapítók céljainak megfelelően a szervezet a magyarországi vállalkozói ismeretek, kultúra és környezet fejlesztése érdekében kezdett el működni, aminek eredményeképpen 1998-ban közhasznú minősítést kapott. Az ügyfelek igényei alapján a vállalkozásfejlesztés mellett tevékenységünk részévé vált a nonprofit szektor erősítése, a civil szervezetek segítése is. 2003-ban az akkori Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium oklevéllel ismerte el az alapítvány „esélyegyenlőség területén kifejtett kiemelkedő tevékenységét”, és ugyanabban az évben akkreditált felnőttképzési intézménnyé váltunk. Alapítványunk minőségirányítási környezetközpontú irányítási rendszere MSZ EN ISO 9001:2015 MSZ:EN ISO 14001:2005 nemzetközi szabványok szerinti tanúsítvánnyal rendelkezik a felnőttoktatás, tanácsadás, kutatás és rendezvényszervezés tevékenységeinkre.”

* * *

„És Te, És Ti? • Merre léptek? • Mit engedtek el? • Mire figyeltek jobban? • Mit csináltak másképp? • Mire szántok több forrást?” (Soltész Anikó Hogyan legyünk innovatívak? c. előadás záró gondolatai)

Striker Sándor Ferenc

egyetemi docens

az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett előbb magyar-népművelés, majd filozófia szakon diplomát.

Szakmai és tudományos pályáivét az elméleti kutatás, oktatás és a gyakorlati közgazgatási munka váltakozása jellemzi.

Az 1980-as években előbb közművelődési intézményben, majd ösztöndíjasként az MTA Filozófiai Intézetében dolgozott-kutatót, innen nyerte el pályázatával első hazai kutatóként a Holland Királyi Tudományos Akadémia filozófiai rezidens kutatói helyét 1989-ben. Ennek keretében a Leideni Egyetemen és az akadémiai intézetben tart kultúraelméleti előadásokat.

Hazatértét követően az új, immár demokratikus kulturális-oktatási állami közgazgatásba hívják, ahol **1991-től** párhuzamosan dolgozott a deregulációs munkában az új, plurális közösségi kulturális értékeket képviselő törvénykezés kialakításán és tudományos pályafutása, a doktori, majd PhD disszertációja folytatásán.

Emellett az ELTE több karon folyó művelődésszervezés képzésein óraadó oktatóként is tanított magyar és angol nyelven.

1994-től a Művelődési és Közoktatási Minisztérium főosztályvezetőjeként az új szaktörvény felelőse és parlamenti bizottsági vitáinak résztvevője. A jelenleg is hatályos kulturális szaktörvény ugyancsak **1997. évi** parlamenti elfogadását követően megpályázta az akkor létesülő londoni Magyar Kulturális Központ vezetői státuszát.

A benyújtott koncepciója alapján létrehozott kulturális intézetnek diplomata-kulturális attaséként igazgatója, majd tudományos igazgatója volt.

Nagy-Britanniában is konferenciákat szervez és egyetemi előadásokat tart, többek között az Oxfordi Egyetemen.

Hazatérte után a Magyar Iparművészeti Egyetem, majd 2005-től az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Karának egyetemi docense, dékán helyettese, majd tanszékvezetője.

Külföldön a New York-i, tübingeni, linzi, helsinki és mikkeli egyetemeken tart angolul és németül előadásokat.

A népfőiskolák hazai és nemzetközi tevékenységét a nyolcvanas évek végétől figyelemmel kíséri, a Német Népfőiskolai Szövetség budapesti irodája által kiadott szakmai könyvsorozatnak hosszú ideig szerkesztőbizottsági tagja, és a Bajor Népfőiskolai Társaság felkérésére népfőiskolai tréningeket tart Budapesten és Regenben.

Tudományszervező munkájában az Andragógia és Művelődéstudomány folyóirat nemzetközi szerkesztőbizottságának vezetője 2014-ig, konferenciák szervezője és kötet-szerkesztője.

A civil-nonprofit szférában a Kulturális Sokszínűségért Alapítvány elnöke, a Hagyományok Háza Baráti Kör tagja és tagja a Magyar Emlékekért a Világban Egyesületeknek.

2016 első hónapjaiban habilitált doktori címet nyert.

Szakmai tevékenységét Mádl Ferenc miniszteri, Mezey Barna rektor rektori dicsérettel értékelte.

Családapaként öt gyermeke nevelője-gondviselője.

Turóczyné Veszteg Rozália,

diplomám szerint közművelődési előadó, (bár én Durkó Mátyás tanítványaként andragógusnak tartom magam) felnőttképzési szakértő

A népfőiskola, mint a fiatal felnőttek ismereteinek gyarapítására szolgáló „intézmény” 1986-ban került a figyelmem középpontjába. Ekkor, mint a szolnoki Damjanich János Múzeum közművelődési igazgató helyettese, művelődéstörténeti kutató munkám során dolgoztam fel az I. Jászszági Népfőiskola történetét, s beszélhettem azokkal a volt „népfőiskolásokkal”, akik 1942 telén részt vettek a Jászberényi Tanítóképző Intézetben szervezett bentlakásos népfőiskolán. Életről ismeretekről és barátságokról meséltek, hiszen ez az ismeretbővítő, elméleti és gyakorlati oktatásra épülő közösségi

oktatási forma alapozta meg az akkor 17-18 éves fiatalok szellemi gyarapodását, nyitotta meg az élet dolgai iránti érdeklődésüket. S bizony az én további életemet is nagyban meghatározta a velük való találkozás, beszélgetés.

Ez a kutatómunka időben egybeesett a Népművelési Intézet által meghirdetett népfőiskolai vezetők bentlakásos képzésével, amelyre azonnal jelentkeztem. Innen indul az én elkötelezettségem a magyar népfőiskolai mozgalommal, valamint **életre szóló barátságom** a magyar népfőiskolai mozgalom kiemelkedő személyiségével, **Szigeti Tóth Jánossal**.

Az 1991-ben Szolnokon létrejött **Jász-Nagykun-Szolnok** megyei Népfőiskolai Társaság, valamint a Györfly István Népfőiskolai Közalapítvány főállású irodavezetőjeként a térségünk felnőtt lakossága számára szerveztük a különböző ismeretgyarapító, közismereti és szakmai tanfolyamainkat. Kiemelten fontosnak tartottam és tartom, hogy a felnőttekkel való foglalkozás népfőiskoláinkon alkalmazott módszereit az itt foglalkoztatott előadók, oktatók megismerjék, s a tanulás és tudás iránti vágyat ne csak felkeltsék, hanem folyamatosan fejlesszék.

Az elmúlt 33 évben több alkalommal vettem részt hazai és nemzetközi felnőttképzési fórumokon, képviseltem az MNT-t nemzetközi projekteken, részt vettem a „Tanulás sokfélesége” címet viselő kutatásban és résztanulmány megírásában. Meghívott oktatóként tanítottam a Jászberényi Tanítóképző Főiskolán és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Esztergomi Főiskolájának művelődésszervező MA szakán. Felnőttképzési szakértőként intézményi és programakkreditációs munkát több, mint tíz éven keresztül végeztem.

A Magyar Népfőiskolai Társaság alapító tagja vagyok, s a Tessedik díj tulajdonosa, amire kifejezetten büszke vagyok. Elkötelezett népfőiskolásként dolgoztam több ciklusban az MNT elnökségének tagjaként, valamint az Etikai Bizottság elnökeként.

Az MNT 2021-ben megválasztott elnöksége megtisztelő felkérését elfogadva igyekszem az elvárásoknak megfelelni a Tanácsadó Testületben.